

Fauna & Flora elektronica

Jean Werts & Joke De Sutter

Joke De Sutter

Mycenaceae

laatst bijgewerkt 26-04-2024

Mycenaceae

Alfabetische index

Mycenaceae genera lage landen

Myenacea fotoboek

Mycena volgens macroscopische kenmerken

mycenaparasiet

Bibliografie

Mycenaceae genera lage landen

<u><i>Atheniella</i></u>	Bleekgele-, Witte stink- & Adonimycena
<u><i>Favolaschia</i></u>	
<u><i>Hemimycena</i></u>	
<u><i>Hydropus</i></u>	Sapsteel
<u><i>Mycena</i></u>	
<u><i>Mycopan</i></u>	Bruingrijze sapsteel
<u><i>Panellus</i></u>	Schelpzwam
<u><i>Prunulus</i></u>	Donker elfenschermpje
<u><i>Resinomycena</i></u>	Zeggemycena
<u><i>Roridomyces</i></u>	Slijmsteelmycena

genus *Atheniella* soorten lage landen

<u><i>Atheniella adonis</i></u>	Adonismycena
<u><i>Atheniella delectabilis</i></u>	Witte stinkmycena
<u><i>Atheniella flavoalba</i></u>	Bleekgele mycena

genus *Favolaschia* soorten lage landen

Favolaschia calocera

genus *Hemimycena* soorten lage landen

<u><i>Hemimycena angustispora</i></u>	Grijsvoetmycena
<u><i>Hemimycena candida</i></u>	Smeerwortelmycena
<u><i>Hemimycena crispata</i></u>	Witte kaalkopmycena
<u><i>Hemimycena cryptomeriae</i></u>	Naaldhoutschijnmycena
<u><i>Hemimycena cucullata</i></u>	Gipsmycena
<u><i>Hemimycena epichloë</i></u>	Grashalmmycena
<u><i>Hemimycena gracilis</i></u>	Smalspoormycena
<u><i>Hemimycena hirsuta</i></u>	Golfhoedmycena
<u><i>Hemimycena ignobilis</i></u>	Trechtermycena

genus *Hemimycena* soorten lage landen

<u><i>Hemimycena lactea</i></u>	Sneeuw witte mycena
<u><i>Hemimycena mairei</i></u>	Wasplaatmycena
<u><i>Hemimycena mauretana</i></u>	Druppelmycena
<u><i>Hemimycena nitriolens</i></u>	Nitreuze schijnmycena
<i>Hemimycena pseudocrispata</i>	Tweesporige schijnmycena
<u><i>Hemimycena pseudocrispula</i></u>	Stengelmycena
<u><i>Hemimycena pseudogibba</i></u>	Kleinste schijnmycena
<u><i>Hemimycena pseudolactea</i></u>	Sparrennaaldmycena
<u><i>Hemimycena sordida</i></u>	Groezelige schijnmycena

genus *Hemimycena* soorten lage landen

<i>Hemimycena subimmaculata</i>	Matkopmycena
<i>Hemimycena substellata</i>	Witte donsmycena
<i>Hemimycena subtilis</i>	Kleine schijnmycena
<u><i>Hemimycena tortuosa</i></u>	Kurkentrekkermycena

genus *Hydropus* - Sapsteel

Vruchtlichamen mycenoïd, collybioïd of omphalioïd; hoed glad tot pruïneus, droog maar soms subkleverig als jong; lamellen meestal aangehecht tot (sub)aflopend, meer zelden bijna vrij, wit, grijsig of bruin; steel centraal, dikwijls pruïneus tot scabrous vooral in de bovenste helft, soms met wortelende basis; velum afwezig; sporenfiguur wit. Sporen effen, dunwandig, kleurloos, niet amyloïd of zeer zwak tot sterk amyloïd; cheilocystiden altijd aanwezig; pleurocystiden dikwijls aanwezig en duidelijk; hymenophoraal trama regelmatig; hoedhuid gewoonlijk een cutis met verspreide tot dicht bijeenstaande pileocystiden, zelden een trichoderm, maar nooit een hymeniderm, zelden zonder pileocystiden, altijd zonder diverticulate of koraalachtige elementen; pigment vacuolar, zelden ook incrusterend; steelschors (vermoedelijk altijd) sarcodimitisch; caulocystiden aanwezig; gespen gewoonlijk aanwezig. Saprootroof op hout, afval en mossen.

Hydropus soorten lage landen

Hydropus - Sapsteel soorten lage landen

<u><i>Hydropus marginellus</i></u>	Gerande sapsteel
<u><i>Hydropus moserianus</i></u>	Trechtersapsteel
<u><i>Hydropus subalpinus</i></u>	Geelbruine sapsteel

Spinellus fusiger

Mycenaparasiet

Joke De Sutter De Renesse Malle 2023/10

Spinellus fusiger
Mycenaparasiet

Mycenaparasiet foto Victor Swan

Spinellus fusiger
Mycenaparasiet

Mycenaparasiet Harry van der Horst Sint-job-in't-goor 2021/11

genus *Mycena* soorten lage landen

<u><i>Mycena abramsii</i></u>	Voorjaarsmycena
<u><i>Mycena acicula</i></u>	Oranje dwergmycena
<u><i>Mycena aciculata</i></u>	Langhaarmycena
<i>Mycena adscendens</i>	Suikermycena
<u><i>Mycena aetites</i></u>	Grijsbruine grasmycena
<u><i>Mycena albidolilacea</i></u>	Lila mycena
<u><i>Mycena alphitophora</i></u>	Kasmycena
<u><i>Mycena amicta</i></u>	Donzige mycena

genus *Mycena* soorten lage landen

<u><i>Mycena arcangeliana</i></u>	Bundelmycena
<u><i>Mycena aurantiomarginata</i></u>	Goudrandmycena
<u><i>Mycena belliarum</i></u>	Rietmycena
<u><i>Mycena bulbosa</i></u>	Biezenmycena
<u><i>Mycena capillaripes</i></u>	Stinkende roodsnedemycena
<u><i>Mycena capillaris</i></u>	Kleine beukenbladmycena
<u><i>Mycena cecidiophila</i></u>	Knoppergalmycena
<u><i>Mycena chlorantha</i></u>	Groene mycena
<u><i>Mycena cinerella</i></u>	Grijze mycena
<u><i>Mycena citrinomarginata</i></u>	Citroensnedemycena

genus *Mycena* soorten lage landen

<u><i>Mycena clavicularis</i></u>	Palingsteelmycena
<u><i>Mycena clavularis</i></u>	Kleverige schorsmycena
<u><i>Mycena concolor</i></u>	Veenmosmycena
<i>Mycena corrugans</i>	Gerimpelde mycena
<u><i>Mycena corynephora</i></u>	Behaarde suikermycena
<u><i>Mycena crocata</i></u>	Prachtmycena
<u><i>Mycena cyanorhiza</i></u>	Blauwvoetmycena
<i>Mycena decora</i>	Sierlijke mycena

genus *Mycena* soorten lage landen

<i>Mycena dura</i>	Bruin elfenschermpje
<u><i>Mycena epipterygia</i></u>	Graskleefsteelmycena
<u><i>Mycena epipterygioides</i></u>	Dennenkleefsteelmycena
<i>Mycena erminea</i>	Witte chloormycena
<u><i>Mycena erubescens</i></u>	Bittere mycena
<u><i>Mycena fagetorum</i></u>	Beukenbladmycena
<u><i>Mycena filopes</i></u>	Draadsteelmycena
<u><i>Mycena flavescens</i></u>	Geelsnedemycena
<u><i>Mycena galericulata</i></u>	Helmmycena

genus *Mycena* soorten lage landen

<u><i>Mycena galopus</i></u>	Melksteelmycena
<u><i>Mycena haematopus</i></u>	Grote bloedsteelmycena
<i>Mycena hawaiiensis</i>	
<u><i>Mycena inclinata</i></u>	Fraaisteelmycena
<u><i>Mycena latifolia</i></u>	Glanzende mycena
<u><i>Mycena leptcephala</i></u>	Stinkmycena
<u><i>Mycena leptophylla</i></u>	Rozegele mycena
<i>Mycena limonia</i>	Citroengele mycena

genus *Mycena* soorten lage landen

<u><i>Mycena maculata</i></u>	Gevlekte mycena
<u><i>Mycena megaspora</i></u>	Veenmycena
<u><i>Mycena meliigena</i></u>	Lilabruine schorsmycena
<u><i>Mycena metata</i></u>	Dennenmycena
<u><i>Mycena mirata</i></u>	Gestreepte schorsmycena
<i>Mycena mitis</i>	Blozende mycena
<u><i>Mycena mucor</i></u>	Pantoffelmycena
<u><i>Mycena niveipes</i></u>	Rivierbosmycena
<u><i>Mycena nucicola</i></u>	Hazelnootmycena
<u><i>Mycena olivaceomarginata</i></u>	Bruinsnedemycena

genus *Mycena* soorten lage landen

<i>Mycena pachyderma</i>	
<u><i>Mycena pearsoniana</i></u>	Vals elfenschermpje
<u><i>Mycena pelianthina</i></u>	Purpersnedemycena
<i>Mycena pelliculosa</i>	Heidekleefsteelmycena
<u><i>Mycena picta</i></u>	Tonnetjesmycena
<i>Mycena pilosella</i>	Schapepootmycena
<u><i>Mycena polyadelpha</i></u>	Witte eikenbladmycena
<u><i>Mycena polygramma</i></u>	Streepsteelmycena
<u><i>Mycena pseudocorticola</i></u>	Blauwgrijze schorsmycena
<u><i>Mycena pseudopicta</i></u>	Kalkgraslandmycena

genus *Mycena* soorten lage landen

<u><i>Mycena pterigena</i></u>	Varenmycena
<u><i>Mycena pura</i></u>	Gewoon elfenschermpje
<u><i>Mycena purpureofusca</i></u>	Purperbruine mycena
<i>Mycena rapiolens</i>	Raapmycena
<u><i>Mycena renati</i></u>	Geelsteelmycena
<u><i>Mycena rhenana</i></u>	Plooirokmycena
<u><i>Mycena rosea</i></u>	Heksenschermpje
<u><i>Mycena rosella</i></u>	Roze sparrenmycena
<u><i>Mycena rubromarginata</i></u>	Roodsnedemycena
<u><i>Mycena sanguinolenta</i></u>	Kleine bloedsteelmycena
<u><i>Mycena sepia</i></u>	Donkerbruine mycena

genus *Mycena* soorten lage landen

<u><i>Mycena seynii</i></u>	Zeedenmycena
<u><i>Mycena silvae-nigrae</i></u>	Tweesporige chloormycena
<u><i>Mycena smithiana</i></u>	Roze peutermycena
<u><i>Mycena stipata</i></u>	Bundelchloormycena
<u><i>Mycena stylobates</i></u>	Schijfsteelmycens
<u><i>Mycena tenerrima</i></u>	Suikermycena
<i>Mycena tenuispinosa</i>	Stekeltjesmycena
<u><i>Mycena tintinnabulum</i></u>	Wintermycena
<u><i>Mycena tubarioides</i></u>	Lisdoddemycena
<u><i>Mycena viridimarginata</i></u>	Groensnedemycena

genus *Mycena* soorten lage landen

<u><i>Mycena vitilis</i></u>	Papilmycena
<i>Mycena vitrea</i>	
<u><i>Mycena vulgaris</i></u>	Kleefsnedemycena
<u><i>Mycena xantholeuca</i></u>	Geelgrijze mycena
<u><i>Mycena zepirus</i></u>	Roestvlekkenmycena

genus *Mycopan* soorten lage landen

[Mycopan scabripes](#)

Bruingrijze sapsteel

genus *Panellus* soorten lage landen

<u><i>Panellus mitis</i></u>	Dennenschelpzwam
<u><i>Panellus stipticus</i></u>	Scherpe schelpzwam

genus *Prunulus* soorten lage landen

[Prunulus diosmus](#)

Donker elfenschermpje

genus *Resinomyцена* soorten lage landen

Resinomyцена saccharifera

Zeggemyцена

genus *Roridomyces* soorten lage landen

Roridomyces roridus

Slijmsteelmycena

Mycenas macroscopische kenmerken

Bloedende steel

Met basale disk

Geur chloor

Geur rapen

Geur meel

Geur jodoform

Geur pelargonium

Geur ammoniak

Lamelrand anders gekleurd

Met afscheidbare gelatineuse hoedhuid

Min of meer roze

Met gele onderdelen

Hoed roze of oranje

Steelbasis blauw

Op noten of vruchten of coniferenkegels

Op Russen Zeggen Biezen Lisdodden

Op Riet

Op varens

Mycenas macroscopische kenmerken

Op (bemoste) bast van loofbomen

In coniferenbossen

Op naaldbedden onder coniferen

Onder Jeneverbes

Op Cypres

Op coniferenhout

Onder Eik

Op afgevallen Eikenbladeren

Onder Beuk

Op afgevallen Beukenbladeren

Onder Wilg en op Wilgenbladeren

Onder Els

Op wortels van Hondсроos

Tussen Sphagnum

In gazon of grassige plaatsen

Op zandige bodem

In bundels op de grond

In bundels op hout

Op dood loofhout

Elfenschermpjes

Bloedende steel

<u>M. abramsii</u> Voorjaarsmycena	Waterige hyaline sap of zelfs bijna geen, met chloorgeur, soms geur onbeduidend.
<u>M. crocata</u> Prachtmycena	Sap geelachtig oranje tot oranjerood, in Beukenbossen.
<u>M. erubescens</u> Bittere mycena	Waterachtige melk met zeer bittere smaak.
<u>M. galopus var. galopus</u> Melksteelmycena	Melkachtig wit, hoed crèmewit of bruingrijs, steel met zelfde kleur.
<u>M. haematopus</u> Grote bloedsteelmycena	Sap bruinachtig rood, purperrood, meestal op hout, steel donzig.
<u>M. sanguinolenta</u> Kleine bloedsteelmycena	Sap donkerrood, meestal op de grond, steel kaal.

Met basale disk

<u>M. aciculata</u> Langhaarmycena	Harige disk, hele paddenstoel harig-donzig.
<u>M. tenerrima</u> Suikermycena	Hoed tot 5 mm, doorschijnend gestreept, wit viltig, niet gelatineus, korrelig-vlokkig, wit of grijs, lamellen een pseudocollarium vormend.
<u>M. bulbosa</u> Biezenmycena	Op natte gronden op stengels van Biezen, Russen en Mannagras.
<u>M. clavularis</u> Kleverige schorsmycens	Hoed 5-7 mm, met afscheidbare kleverige gelatineuze laag.
<u>M. mucor</u> Pantoffelmycena	Hoed tot 4 mm, met afscheidbare gelatineuze hoedhuid.
<i>M. oligophylla</i>	Zeer klein, wit, groeiend alleen of verspreid diep in klonten van russen, dikwijls samen met <i>M. bulbosa</i> . Hoed 0,7-2,3 mm, met of zonder kleine papil.
<u>M. stylobates</u> Schijfsteelmycena	Hoed tot 10 mm, kleverig, bedekt met afscheidbare gelatineuze hoedhuid. Steel met een 2 mm doormeter donzige witte basale disk met een gewimperde rand.

Geur chloor

<u>M. abramsii</u> Voorjaarsmycena	Waterige hyaline melk of zelfs bijna geen, met chloorgeur, geur soms onbeduidend.
<u>M. austera</u>	Groeit tussen gras en afgevallen bladeren onder Wilg. Hoed tot 20 mm, meestal met duidelijke umbo, doorschijnend gestreept.
<u>M. capillaripes</u> Stinkende roodsnedemycena	Meestal in de herfst overvloedig op afgevallen naalden van coniferen, soms op afgevallen bladeren. Hoed tot 22 mm. Geur chloor. Lamelrand donkerroodbruin tot purperbruin.
<u>M. inclinata</u> Fraaisteelmycena	Gebundeld op oude Eikenstronken. Hoed tot 40 mm, met of zonder umbo. geur dikwijls sterk meelachtig wanneer doorgesneden, maar ook omschreven als ranzig, komkommer of franse bonen.
<u>M. leptcephala</u> Stinkmycena	Hoed 14 tot 25 mm, met of zonder smalle tot brede umbo.
<u>M. niveipes</u> Rivierbosmycena	Hoed tot 60 mm, met of zonder lage umbo.
<u>M. olivaceomarginata</u> Bruinsnedemycena	Hoed tot 20 mm, doorschijnend gestreept. de lamelrand geelbruin, violetoze of roodbruin, soms niet gekleurd of soms alleen maar gekleurd zeer dicht tegen de rand van de hoed.

Geur chloor

<i>M. parca</i>	Met velen samen tussen naalden onder jeneverbes of in open grasland, herfst. Hoed 7-30 mm.
<u><i>M. silvae-nigrae</i></u> Tweesporige chloormycena	Alleen of in groepjes op dood coniferenhout, bijzonder op Piceastronken. Hoed tot 45 mm, scherp conisch tot breed rond.
<u><i>M. stipata</i></u> Bundelchloormycena	In dichte groepen op coniferenhout. Hoed tot 27 mm. Steelbasis dicht bedekt met lange grove buigzame witte vezels.
<i>M. strobilicola</i>	Groeit in mei-juni op afgevallen en begraven Sparrenappels, hoed 8-38 mm. Steelbasis bedekt met grove lange witte vezels.
<i>M. ustalis</i>	In groepen in gras nabij Jeneverbes of op Jeneverbesnaalden, hoed tot 38 mm. Steelbasis dicht bedekt met lange nogal grove soms wollige witte vezels.
<u><i>M. viridimarginata</i></u> Groensnedemycena	Hoed tot 35 mm. De lamelrand olijf of groengrijs, donkergrijs tot donkergrijsbruin, dikwijls alleen tegen de rand van de hoed, soms zelfs niet gekleurd.
<u><i>M. flavescens</i></u> Geelsnedemycena	Hoed tot 12 mm. lamelrand met dezelfde kleur of zeer zwak bleekgeel gekleurd, het gemakkelijkst te zien bij jonge exemplaren en dicht tegen de rand van de hoed.
<i>M. kuehneriana</i>	Hoed tot 20 mm.

Geur rapen

<p><u>M. pearsoniana</u> Vals elfenschermpje</p>	<p>Alleen of in groepen op bladhumus, tussen kruiden, onder bosjes van loofbomen, minder onder coniferen, zomer tot herfst. Hoed tot 20 mm. Steel 25-65 x 1-2,5 mm, hol, fragiel tot stevig, van onder soms iets verbreed, eerst nogal donkerviolet met een lichte bruine tint, later nogal bleeklilabruin tot bleekvleeskleurig.</p>
<p><u>M. pelianthina</u> Purpersnedemycena</p>	<p>In Europa onder Beuk, hoed tot 50 mm. Lamel rand gekarteld, donkerpurperbruin.</p>
<p><u>M. pura</u> Gewoon elfenschermpje</p>	<p>Verspreid op bladafval en naaldenbedden, hoed tot 50 mm.</p>

Geur meel

<u>M. cinerella</u> Grijze mycena	Hoed tot 15 mm.
<u>M. galericulata</u> Helmmycena	Hoed 20-60 mm, meestal met prominente umbo. Geur onbeduidend of wat onaangenaam, smaak meel.

Geur jodoform

<u>M. alexandri</u>	Alpensoort.
<u>M. arcangeliana</u> bundelmycena	Hoed tot 25 mm.
<u>M. chlorantha</u> Groene mycena	Groeiend tussen schaarse vegetatie van grassen, zeggen en mossen op arme zandige bodem in de duinen. Hoed tot 25 mm.
<u>M. filopes</u> Draadsteelmycena	Hoed tot 20 mm, uiteindelijk vezelig, met de vezels gesplitst, die de paddenstoel wat doen gelijken op sommige Inocybes, hetgeen een zilveren glans geeft aan de hoed bij uitdrogen. geur vers onbeduidend, jodoformgeur bij uitdrogen.
<u>M. metata</u> Dennenmycena	In groepen in mossige gazons, zowel onder coniferen als onder loofbomen, op afgevallen takjes en andere plantenresten, dikwijls met zeer veel op naaldenbedden, hoed tot 22 mm, geur jodoform bij uitdrogen.

Geur pelargonium/ammoniak

<i>M. septentrionalis</i>	Overvloedig in coniferenbossen, meestal onder Spar, hoed tot 22 mm, pelargoniumgeur, soms onbeduidend.
<i>M. ammoniaca</i>	Hoed tot 20 mm, geur sterk naar ammoniac.

Lamelrand anders gekleurd

<u>M. aurantiomarginata</u> Goudrandmycena	Meestal bij coniferen, soms bij loofbomen, hoed tot 25 mm, met helder oranje tot bleekoranjegele lamelrand.
<u>M. capillaripes</u> Stinkende roodsnedemycena	Meestal in de herfst overvloedig op afgevallen naalden van coniferen, soms op afgevallen bladeren. Hoed tot 22 mm, lamelrand donkerroodbruin tot purperbruin, geur chloor.
<u>M. citrinomarginata</u> Citraensnedemycena	Hoed tot 20 mm, geur onbebuidend, raphanoid of wat chloor; smaak mild; lamelrand citroengeel tot bleekgeel, steelbasis dicht bedekt met lange grove kronkelige witte vezels, dikwijls tot ver op de steel.
<u>M. flavescens</u> geelsnedemycena	Hoed tot 12 mm, dikwijls met umbo, lamel rand met dezelfde kleur of zeer zwak bleekgeel gekleurd, het gemakkelijkst te zien bij jonge exemplaren en dicht tegen de rand van de hoed, geur gewoonlijk sterk, onaangenaam raphanoid.
<u>M. olivaceomarginata</u> bruinsnedemycena	Hoed tot 20 mm, lamelrand geelbruin, violetruze of roodbruin, soms niet gekleurd of soms alleen maar gekleurd zeer dicht tegen de rand van de hoed, geur chloor of onbeduidend.
<u>M. oregonensis</u>	Hoed 2-10 mm helder oranje met gele schaduw, ouder meer geel, maar met oranje centrum, met heldergele lamelrand.

Lamelrand anders gekleurd

<p><u>M. pelianthina</u> purpersnedemycena</p>	<p>lin Europa onder Beuk, hoed tot 50 mm, geur en smaak sterk raphanoid, lamel rand gekarteld, donkerpurperbruin.</p>
<p><u>M. purpureofusca</u> Purperbruine mycena</p>	<p>Groeit op ontbindend coniferenhout. Hoed tot 40 mm, lamellen met een zeer duidelijke violette rand, steelbasis dikwijls wortelend; geen geur.</p>
<p><u>M. rubromarginata</u> Roodsnedemycena</p>	<p>Hoed tot 30 mm, de lamelrand wijnkleurig bruin, roodbruin tot bleekbruin, in oudere exemplaren meer bruin, de kleur meer prominent tegen de steel.</p>
<p><u>M. viridimarginata</u> Groensnedemycena</p>	<p>Hoed tot 35 mm, de lamelrand olijf of groengrijs, donkergrijs tot donkergrijsbruin, dikwijls alleen tegen de rand van de hoed, soms zelfs niet gekleurd.</p>

Met afscheidbare gelatineuze hoedhuid

<i>M. agrestis</i>	Met velen bijeen tussen gras in open veld en in mos onder Jeneverbes. Hoed tot 20 mm, lamellen met een afscheidbare blekere rand.
<u><i>M. amicta</i></u> Donzige mycena	Hoed tot 15 mm, met afscheidbare gelatineuze hoedhuid, soms met blauwgroene tint aan hoedrand en steelvoet, steel geheel donzig.
<u><i>M. epipterygia</i> var. <i>epipterygia</i></u> Graskleefsteelmycena	Hoed tot 25 mm, rand gelatineus afscheidbaar als een elastiekje.

Min of meer roze

<p><u>M. pearsoniana</u> Vals elfenschermpje</p>	<p>M. pearsoniana (hoed 1 -2,5 cm) is gekenmerkt door de roze tot lilabruine kleuren, de horizontaal aangehechte tot iets aflopende bleeklilagrijze lamellen, de raphanoïde geur en smaak, en door het ontbreken van pleurocystiden.</p>
<p><u>M. pterigena</u> Varenmycena</p>	<p>Mycena pterigena is gemakkelijk te herkennen door zijn voorkomen op ontbindende varenstengels, de kleine vruchtlichamen, de roze kleur van hoed en steel en de roze gekleurde lamelrand. M. lohwegii groeit ook op varens, maar heeft een bleekbruine tot witachtige hoed en een groter aantal lamellen dat de steel bereikt.</p>
<p>M. riparia</p>	<p>Op ontbindende Biezen en Zeggen op natte plaatsen. Hoed 2 – 4 mm, doorschijnend gestreept, zeer bleekbruin met een fijne roze tint.</p>
<p><u>M. rosea</u> Heksenschermpje</p>	<p>Hoed tot 4 cm, steel wit of bleekroze, steelbasis dicht bedekt met lange grove witachtige tot gelige vezels, geur raphanoïd.</p>
<p><u>M. rosella</u> Roze sparrenmycena</p>	<p>Mycena rosella is gemakkelijk te herkennen; de roze kleuren, de helder gekleurde lamelrand en het voorkomen onder Spar zijn uniek onder de Europese mycenas. Er schijnen witte vormen van te bestaan.</p>
<p><u>M. smithiana</u> Roze peutermycena</p>	<p>M. smithiana is gemakkelijk herkenbaar aan de roze kleur, die altijd aanwezig is, de nogal brede lamellen en zijn voorkomen op ontbindende eikenbladeren. Hij kan samen voorkomen met M. mucor die echter een kleine basale disk heeft en M. polyadelpha die geheel wit is. M. exilis heeft een bruine hoed en groeit op Wilgenbladeren.</p>
<p><u>M. tubarioides</u></p>	<p>Alleen of in kleine groepen op ontbindende bladeren van Russen, Lisdodden en stengels van Bosbies in natte plaatsen.</p>

Met gele onderdelen

<p><u>A. flavoalba</u> Bleekgele mycena</p>	<p>Alhoewel <i>A. flavoalba</i> een echte <i>Mycena</i> is, kan hij verward worden met bv <i>Hemimycena lactea</i> en <i>Hemimycena delctabilis</i>. Hij verschilt van deze twee soorten door door zijn duidelijk gepigmenteerde gelige of ivoorkleurige hoed.</p>
<p><u>M. picta</u> Tonnetjesmycena</p>	<p><i>Mycena picta</i> is gemakkelijk te herkennen aan de cilindrische hoed en de horizontale wat aflopende plaatjes.</p>
<p><u>M. renati</u></p>	<p>Hoed tot 12 mm, kaal, doorschijnend gestreept, eerst donkerroodbruin, daarna lichter roodbruin tot rozebruin met donkerder centrum; steel helder geel; in kleine groepjes op hout en gevallen takken van loofbomen.</p>

Hoed roze of oranje

<u>M. acicula</u> Oranje dwergmycena	Gemakkelijk herkenbaar aan de citroengele steel, door de witte tot witgele lamellen en de levendige oranjerode hoed, die ouder geel wordt naar de rand.
<u>A. adonis</u> Adonismycena	Hoed 3-20 mm, smal tot breed conisch, met of zonder een kleine papil, helder zalmroze, scharlaken of oranjerood, verblekend als ouder, zelden wit
<i>M. floridula</i>	Hoed koraalroze tot zalmkleurig, geel wordend met ouderdom.
<i>M. origonensis</i>	Hoed 2-10 mm helder oranje met gele schaduw, ouder meer geel, maar met oranje centrum, met heldergele lamelrand.
<u>M. renati</u>	Hoed tot 12 mm, kaal, doorschijnend gestreept, eerst donkerroodbruin, daarna lichter roodbruin tot rozebruin met donkerder centrum; steel helder geel; in kleine groepjes op hout en gevallen takken van loofbomen.

Steelbasis blauw

<u>M. amicta</u> Donzige mycena	<i>M. amicta</i> is gewoonlijk gemakkelijk te herkennen, de donzige steel is een betrouwbaar kenmerk. De hoedhuid is gelatineus en gemakkelijk aftrekbaar.
<u>M. cyanorrhiza</u> Blauwvoetmycena	Hoed wit, bruinwit of grijswit, nooit blauwgroene kleuren, met gelatineuse aftrekbare hoedhuid; steelbasis soms wat knolachtig harig, hemelsblauw, ook in het vlees.
<i>M. pseudocyanorrhiza</i>	Hoed roetgrijs, crèmebruin, nooit met blauwgroene kleuren; steelharen min of meer blauw gestippeld (haren hebben blauwe inhoud bij verse exemplaren); steelvoet blauw, niet wortelend.

Op noten of vruchten of coniferenkegels

<p><u><i>M. nucicola</i></u> Hazelnootmycena</p>	<p><i>M. adscendens</i> komt soms ook op Hazelnoten voor en is te onderscheiden van <i>M. nucicola</i> door de witte tot witgrijze of witcrème hoed, het kleinere aantal lamellen die gewoonlijk een soort collarium vormen, en zijn diverse groeiplaatsen. Volgens Robich heeft <i>M. nucicola</i> een zeer kleine basale disk.</p>
<p><u><i>M. rhenana</i></u> Ploirokmycena</p>	<p>De belangrijkste kenmerken zijn de kleine vruchtlichamen, de aanwezigheid van een kleine basale disk en een chloorgeur. Hij zou uitsluitend groeien op afgevallen afval van Zwarte els.</p>
<p><u><i>M. seynii</i></u> Zeedenmycena</p>	<p>Gemakkelijk in het veld te determineren door zijn voorkomen op dennenappels van Zeeden.</p>
<p><i>M. strobilicola</i></p>	<p>Hoed 8-38 mm, groeiend op afgevallen en begraven sparrenkegels in mei-juni, chloorgeur.</p>

Op Russen Zeggen Biezen Lisdodden

<u>M. bulbosa</u> Biezenmycena	Op dode stengels van Juncus, Carex, Scirpus in natte plaatsen. Zomer – herfst
<i>M. oligophylla</i>	Op Russen, hoed 0,7-2,3 mm, wit, met basale disk.
<i>M. riparia</i>	Op Biezen en Zeggen, hoed 2-4 mm, niet gelatineus, roze.
<u>M. tubarioides</u>	Op Russen, Biezen en Lisdodden, hoed 2-5 mm, gelatineus en roze.
<u>R. saccharifera</u> Zeggemycena	Op grassen, Russen, Wollegras.

Op Riet

M. belliarum

Rietmycena

Mycena belliarum groeit exclusief op dode staande halmen van Riet. Het schijnt te groeien niet zeer dicht tegen de oever, met een waterdiepte van 10 – 50 cm, en op +- 12 cm boven de waterspiegel. Schijnt niet voor te komen bij dieper water.

Op Varens

<u><i>M. alphitophora</i></u> Kasmycena	Op rhizomen van varens, in Europa uitsluitend gekend van in serres.
<u><i>M. pterigera</i></u> Varenmycena	Op nerven en bladeren van verschillende soorten varens

Op (bemoste) bast van loofbomen

<u>M. alba</u> Witte schorsmycena	Hoed 2-9 mm, wit, lamellen horizontaal.
<u>M. hiemalis</u> Stronkmycena	<i>Mycena hiemalis</i> is herkenbaar door het voorkomen op mosbedekte stammen van loofbomen, de gewoonlijk bleke hoed met een bruinachtig centrum en de oplopende smal aangehechte lamellen.
<u>M. meliigena</u> Lilabruine schorsmycena	Hoed bruinachtig lila tot vuil roodbruin.
<u>M. mirata</u> Gestreepte schorsmycena	<i>Mycena mirata</i> is gekenmerkt door de kleine vruchtlichamen en het kleine aantal lamellen dat de steel bereikt. Soms vindt men perfect witte exemplaren, vooral wanneer zij groeien onder gevallen bladeren, typisch onder <i>Salix caprea</i> (Boswilg).
<u>M. olida</u> Ranzige mycena	Hoed tot 15 mm, hoedhuid effen.
<u>M. pseudocorticola</u> Blauwgrijze schorsmycena	Hoed 12 mm, donkerblauwgrijs, oud bruinachtig, lamellen horizontaal (8-14 bereiken de steel), steel gebogen, blauw tot blauwgrijs, steelbasis bedekt met lange witte vezels.
<u>M. speirea</u> Kleine breedplaatmycena	<i>Mycena speirea</i> is herkenbaar aan de boogvormige en aflopende plaatjes. Deze soort heeft altijd tweesporige basidiën.
<i>M. supina</i>	Hoed 2-7 mm, sepiabruin, lamellen horizontaal, op kalkrijke plaatsen.

In coniferenbossen

<p><u><i>M. megaspora</i></u> Veenmycena</p>	<p><i>Mycena megaspora</i> kan afgescheiden worden van de andere leden van de sectie <i>Mycena</i> door de donkere hoedkleur en het voorkomen op turf, in verbrande heide, tussen sphagnum enz. Een typisch kenmerk is de kraakbeenachtige taaie steel die wat ruig is.</p>
<p><u><i>M. metata</i></u> Dennenmycena</p>	<p><i>Mycena metata</i> wordt gevonden in grote aantallen onder <i>Picea abies</i> met de roze kleur in het hoedcentrum en op de lamellen, is hij niet moeilijk te identificeren. De soort kan echter gevonden worden in verschillende kleurvariaties zonder roze, en kan dan verward worden met <i>M. filopes</i>.</p>
<p><u><i>M. rosella</i></u> Roze sparrenmycena</p>	<p><i>Mycena rosella</i> is gemakkelijk te herkennen; de roze kleuren, de helder gekleurde lamelrand en het voorkomen zijn uniek onder de Europese mycenas. Er schijnen witte vormen van te bestaan.</p>
<p><i>M. strobilocola</i></p>	<p>Hoed 8-38 mm, chloorgeur, op afgevallen meetal begraven sparrenkegels.</p>
<p><i>M. urania</i></p>	<p>Hoed eerst zwartviolet, dan blauwgrijs.</p>
<p><u><i>M. viridimarginata</i></u> Groensnedemycena</p>	<p>De gelige of honingkleurige steel gecombineerd met de olijfbruine of groenige kleuren van de hoed zijn typisch.</p>

Op naaldbedden onder coniferen

<p><u><i>M. clavicularis</i></u> Palingsteelmycena</p>	<p>De aangehechte wat aflopende plaatjes en de gladde steel zijn typische kenmerken.</p>
<p><u><i>A. flavoalba</i></u> Bleekgele mycena</p>	<p>Alhoewel <i>A. flavoalba</i> een echte Mycena is, kan hij verward worden met bv <i>Hemimycena lactea</i> en <i>Hemimycena delctabilis</i>. Hij verschilt van deze twee soorten door door zijn duidelijk gepigmenteerde gelige of ivoorkleurige hoed.</p>
<p><u><i>M. latifolia</i></u> Glanzende mycena</p>	<p><i>M. latifolia</i> is niet zo gemakkelijk te herkennen in het veld. Microscopie is dikwijls vereist.</p>
<p><u><i>M. vulgaris</i></u> kleefsnedemycena</p>	<p>Hoed kleverig met grijze tot bruine kleuren. Vertoont nooit gele kleuren.</p>

Onder Jeneverbes

<i>M. arinsii</i>	Hoed tot 8 mm, grijsbruin.
<i>M. citrinovires</i>	Hoed 6-12 mm, bleekgeel tot groengeel tot olijf.
<i>M. cretata</i>	Hoed tot 17 mm, in mos, alleen gekend van typebeschrijving.
<i>M. juniperina</i> Jeneverbesmycena	Alleen op (soms mosbedekte) jeneverbes, hoed 2-8 mm, bleekbruin tot geelbruin, dikwijls donkerder in centrum, bleker tot wit tegen de rand.
<u><i>M. mirata</i></u> Gestreepte schorsmycena	<i>Mycena mirata</i> is gekenmerkt door de kleine vruchtlichamen en het kleine aantal lamellen dat de steel bereikt. Soms vindt men perfect witte exemplaren, vooral wanneer zij groeien onder gevallen bladeren, typisch onder <i>Salix caprea</i> (Boswilg).
<i>M. parca</i>	Hoed 7-37 mm, chloorgeur, steel glad.
<i>M. ustalis</i>	Hoed tot 38 mm, zwart (minstens in centrum), lijkt op verbrand hout.

Op Cypres

M. cupressina

Hoed 2-7 mm.

Op coniferenhout

<u>M. clavata</u>	Op bast , hoed 2-12,5 mm, bleekokerbruin, bleekgrijsbruin (koffie met melk), geelbruin of grijs olijfbruin, donker als nat en jong, verblekend met ouderdom, donkersepiabruin in centrum, bleker naar de randen.
<u>M. cyanorrhiza</u> Blauwvoetmycena	Hoed 2-5 mm, basis van steel hemelsblauw.
<u>M. juniperina</u> Jeneverbesmycena	Alleen op (soms mosbedekte) jeneverbess, hoed 2-8 mm, bleekbruin tot geelbruin, dikwijls donkerder in centrum, bleker tot wit tegen de rand.
<u>M. laevigata</u> Ivoormycena	In groepjes, hoed tot 30 mm, wit tot crème, met bleekbruine tot roze tint in het midden.
<u>M. silvae-nigrae</u> Tweesporige chloormycena	Mycena silvae-nigrae is een vroege soort van coniferenbossen met een chloorgeur.
<u>M. stipata</u> bundelchloormycena	Tussen de talrijke naar chloor riekende soorten is M. stipata redelijk gemakkelijk te herkennen aan de dichte gebundelde groei op coniferenhout en de bruine kleuren.
<u>M. strobilicola</u>	Hoed 8-38 mm, chloorgeur, op afgevallen meetal begraven sparrenkegels.
<u>M. viridimarginata</u> Groensnede mycena	De gelige of honingkleurige steel gecombineerd met de olijfbruine of groenige kleuren van de hoed zijn typisch.

Onder Eik

<p><u><i>M. polygramma</i></u> Streepsteelmycena</p>	<p>Groeit tegen basis of op stronken, hoed tot 45 mm, met umbo, donkerbruin, lichter tegen de rand, steel in de lengte gestreept, steelbasis wortelend en bedekt met witte vezels.</p>
<p><u><i>M. rosea</i></u> heksenschermpje</p>	<p>Hoed tot 40 mm, radijsgeur, lamelrand niet gekleurd, roze.</p>
<p><u><i>M. vitilis</i></u> Papilmycena</p>	<p><i>Mycena vitilis</i> is zeer variabel maar geeft zelden moeilijkheden in het veld. Hij heeft geen opvallende kenmerken, buiten de gladde vettige en taai-elastische steel, die droog zeer blinkend is.</p>

Op afgevallen Eikenbladeren

<u>M. mucor</u>	Met smalle basale disk, hoed tot 4 mm.
<u>M. polyadelpha</u> Witte eikenbladmycena	Mycena polyadelpha is gekenmerkt door de kleine vruchlichamen, de witte kleur van de hele paddenstoel, de ver uiteen staande breed aangehechte lamellen en het voorkomen op Eikenbladeren.
<u>M. smithiana</u> Roze peutermycena	M. smithiana is gemakkelijk herkenbaar aan de roze kleur, die altijd aanwezig is, de nogal brede lamellen en zijn voorkomen op ontbindende Eikenbladeren.

Onder Beuk

<p><u>M. crocata</u> Prachtmycena</p>	<p><i>Mycena crocata</i> is zeer karakteristiek door de geelrode tot oranje-rode vlekken en de roodachtige melk van de steel, en zijn voorkomen in Beukenbossen.</p>
<p><u>P. diosmus</u> Donker elfenschermpje</p>	<p>In zijn sleutel scheidt Maas Geesteranus <i>M. pura</i> en <i>P. diosmus</i> als volgt: <i>M. pura</i> lamellen wit tot iets gekleurd, maar altijd bleek. <i>P. diosmus</i> lamellen donkerbruin-violet tot donkerviolet. Nog een kenmerk is het verschil in geur, die bij <i>P. diosmus</i> wordt beschreven als zoetachtig, gemengd met een geur van sigarenkistjes, maar raapachtig als gekwetst.</p>
<p><u>M. rosea</u> heksenschermpje</p>	<p>Hoed tot 40 mm, radijsgeur, lamelrand niet gekleurd, roze.</p>

Op afgevallen Beukenbladeren

M. capillaris

Kleine beukenbladmycena

Mycena capillaris is gekenmerkt door de kleine vruchtlichamen (hoed tot 3 mm), de witte tot grijzige hoed, de ver uiteen staande lamellen, de donkere steel (tenminste bij jonge exemplaren) en het voorkomen op beukenbladeren.

M. fageturn

Beukenbladmycena

M. fageturn kan herkend worden aan de kraakbeenachtige steel die gewoonlijk beneden opvallend gebogen is, en de meestal melige geur. Hoed tot 2 cm.

Onder Wilg en op Wilgenbladeren

<i>M. austera</i>	Tussen gras en afgevallen Wilgenbladeren, hoed tot 20 mm, meestal met prominente umbo, donkergrijs met donkerder grijsbruin tot bijna zwart centrum, chloorgeur.
<i>M. exilis</i>	Hoed tot 3 mm, met of zonder kleine smalle umbo, zeer jong donkerbruin, daarna beige tot bleekbruin, gewoonlijk met donkerder bruin centrum, vlees zeer dun, witachtig. Op Wilgenbladeren.
<i>M. terena</i>	Hoed tot 3 mm, eerst zeer bleekgrijs of bleekbeige, dikwijls met donkerder grijs centrum, wit uitblekend dikwijls met geelachtig tot oker centrum, jong soms met kleine papil, later meestal met umbo.

Onder Els

M. alnetorum
Elzenmycena

Alleen of in groepjes op afval of takjes van *Alnus viridis* op de grond. Hoed 6-13 mm, conisch-klokvormig, hemisferisch, met een kleine umbo, wit pruïneus, keel, crème, crèmebruin, crèmegrijs, grijsbruin, verblekend of let witcrème rand, donkerbruin of grijsbruin gemarkeerd, doorschijnend gestreept tot bijna het einde van de umbo; 15-23 lamellen bereiken de steel, nogal dicht bijeen, licht buikig, verenigd met aders, oplopend, met een klein tandje aflopend, wit, witgrijs, lichtgrijs, rand wit; vlees bescheiden, crème onder de hoedhuid,; geur beetje raphanoïd; steel 40-80 x 1-2 mm, cilindrisch, hol, blinkend, flexibel, jong pruïneus over hele lengte, doorschijnend wit boven, daarna doorschijnend grijs, grijsbruin, basis met talrijke witte vezels, niet wortelend.

M. alniphila

Op ontbindende bladeren van *Alnus viridis* op de bodem, hoed 2 – 3 mm.

Op wortels van Hondсроos

M. fragillima

Op wortels van Hondсроos.

Tussen *Sphagnum*

<p><u><i>M. concolor</i></u></p>	<p>Steel droog, hoed tot 10 mm, donkersepiabruin, vochtig met grijszwart centrum, grijs verblekend met witachtige rand.</p>
<p><u><i>M. megaspora</i></u> Veenmycena</p>	<p><i>Mycena megaspora</i> kan afgescheiden worden van de andere leden van de sectie Mycena door de donkere hoedkleur en het voorkomen op turf, in verbrande heide, tussen sphagnum enz. Een typisch kenmerk is de kraakbeenachtige taaie steel die wat ruig is.</p>

In gazon of grassige plaatsen

<p><u><i>M. aetites</i></u> Grijsbruine grasmycena</p>	<p>Hoed tot 28 mm, scherpe punt in centrum, donkerbruin, verblekend tot grijs, donkergrijs tot bijna zwart centrum, rand grijs tot witachtig.</p>
<p><i>M. agrestis</i></p>	<p>Hoed tot 20 mm, met kleverige afscheidbare hoedhuid.</p>
<p><i>M. austera</i></p>	<p>Tussen gras en afgevallen Wilgenbladeren, hoed tot 20 mm, meestal met prominente umbo, donkergrijs met donkerder grijsbruin tot bijna zwart centrum, chloorgeur.</p>
<p><u><i>A. flavoalba</i></u> Bleekgele mycena</p>	<p>Alhoewel <i>A. flavoalba</i> een echte Mycena is, kan hij verward worden met bv <i>Hemimycena lactea</i> en <i>Hemimycena delctabilis</i>. Hij verschilt van deze twee soorten door door zijn duidelijk gepigmenteerde gelige of ivoorkleurige hoed, anders gevormde sporen en anders gevormde caulocystiden.</p>

In gazon of grassige plaatsen

<u>M. latifolia</u> Glanzende mycena	Hoed tot 25 mm, dikwijls vlak of ingedeukt in centrum, zwartachtig bruin tot donkerbruin met witte rand.
<u>M. leptcephala</u> Stinkmycena	Hoed tot 25 mm, doorschijnend gestreept, vlakwordend met ouderdom, met chloorgeur.
<u>M. olivaceomarginata</u> Bruinsnedemycena	In tegenstelling tot de grote variabiliteit in kleuren veroorzaakt <i>M. olivaceomarginata</i> weinig problemen in het veld. Het groeien op de grond onderscheidt hem van andere gelijkaardige soorten.
<i>M. parca</i>	Steel glad, hoed 7-30 mm, gewoonlijk met prominente stompe umbo, chloorgeur.

Op zandige bodem

M. chlorantha
Groene mycena

Mycena chlorantha is beperkt tot zandduinen aan de kust en zeegraslanden.
Groeit vooral op Helmgras.

M. dicranolophus

Hoed 15-20 mm, op zeer rot begraven hout in zandige bodem.

In bundels op de grond

A. flavoalba

Bleekgele mycena

Alhoewel *A. flavoalba* een echte *Mycena* is, kan hij verward worden met bv *Hemimycena lactea* en *Hemimycena delctabilis*. Hij verschilt van deze twee soorten door door zijn duidelijk gepigmenteerde gelige of ivoorkleurige hoed, anders gevormde sporen en anders gevormde caulocystiden.

M. zepirus

Roestvlekkenmycena

De bleke hoed met roestige vlekken is een goed kenmerk. Ook de zilverig witte vlokkige steel is karakteristiek

In bundels op hout

<p><u>M. arcangeliana</u> Bundelmycena</p>	<p>M. arcangeliana behoort tot de sectie Filipedes, waarin ze te herkennen zijn aan de gelige tot olijfkleurige tinten van de hoedhuid, en de blauwe tot violetachtige tinten van de steel. De roze kleur die dikwijls in de lamellen te zien is is ook een goed kenmerk.</p>
<p><u>M. inclinata</u> Fraaisteelmycena</p>	<p>De gebundelde vorm en het voorkomen op Eikenstronken zijn goede kenmerken. Ook de getande rand van de hoed, de tweekleurige steel, de wollige steelbasis en de sterke meel- of ranzige geur helpen.</p>
<p><u>M. laevigata</u> ivoormycena</p>	<p>In groepjes, hoed tot 30 mm, wit tot crème, met bleekbruine tot roze tint in het midden.</p>
<p><u>M. maculata</u> Gevlekte mycena</p>	<p>Mycena maculata is niet altijd gemakkelijk te identificeren. Jonge exemplaren zonder roestvlekken kunnen voor andere soorten worden gehouden. De kleur van de hoed is gewoonlijk nogal donker, en kan dan verward worden met M. galericulata, die echter een duidelijke meelsmaak heeft.</p>
<p><u>M. stipata</u> Bundelchloormycena</p>	<p>Tussen de talrijke naar chloor riekende soorten is M. stipata redelijk gemakkelijk te herkennen aan de dichte gebundelde groei op coniferenhout en de bruine kleuren.</p>
<p><u>M. tintinnabulum</u> Wintermycena</p>	<p>Mycena tintinnabulum kan worden geïdentificeerd door de gebundelde groei, in het algemeen op Beuk, dikwijls in grote aantallen laat in de herfst en ook gedurende zachte winters. De dikke gelatineuse hoedhuid die de soort een vettig of blinkend uitzicht geeft is typisch.</p>

Op dood loofhout

<p><u>M. inclinata</u> fraaisteelmycena</p>	<p>Gebundeld op oude Eikenstronken. Hoed tot 40 mm, met of zonder umbo. geur dikwijls sterk meelachtig wanneer doorgesneden, maar ook omschreven als ranzig, komkommer of franse bonen.</p>
<p><u>M. niveipes</u> Rivierbosmycena</p>	<p><i>M. niveipes</i> verschijnt gewoonlijk vroeg in het seizoen, maar kan ook in de herfst gevonden worden. Hij kan gewoonlijk herkend worden aan de satijnige schijn van de steel.</p>
<p><i>M. supina</i></p>	<p>Hoed 2-7 mm, sepiabruin, lamellen horizontaal, op kalkrijke plaatsen.</p>
<p><u>M. tintinnabulum</u> Wintermycena</p>	<p><i>Mycena tintinnabulum</i> kan worden geïdentificeerd door de gebundelde groei, in het algemeen op Beuk, dikwijls in grote aantallen laat in de herfst en ook gedurende zachte winters. De dikke gelatineuse hoedhuid die de soort een vettig of blinkend uitzicht geeft is typisch.</p>
<p><u>M. vitilis</u> Papilmycena</p>	<p><i>Mycena vitilis</i> is zeer variabel maar geeft zelden moeilijkheden in het veld. Hij heeft geen opvallende kenmerken, buiten de gladde vettige en taai-elastische steel, die droog zeer blinkend is.</p>

Elfenschermpjes

<p><u>M. rosea</u> heksenschermpje</p>	<p>Hoed roze, vuilroze, lilaroze, lichtroze; steel gewoonlijk fragiel en stevig; meestal onder Eik of Beuk, dikwijls op kalkbodem; geur raphanoïd.</p>
<p><u>M. pura</u> Gewoon elfenschermpje</p>	<p>Hoed duidelijk gekleurd, grijsroze, grijsviolet, purperbruin grijs, wit, geel; op bladafval of naaldenbedden.</p>
<p><u>M. Dura</u> Bruin elfenschermpje</p>	<p>Hoed donkerbruin, bruingrijs, purperbruin roze; steel gestreept gegroefd, vezelig, met witte zilveren of bruine vezels; steelbasis niet wortelend; op bodem tussen takjes en vruchten in ontbinding (Els, Hazelaar, Berk).</p>
<p><u>P. diosmus</u> Donker elfenschermpje</p>	<p>Lamellen violetroze, violet; gewoonlijk met kleine umbo; hoofdzakelijk in kalkrijke Beukenbossen; geur zoet aromatisch gemengd met geur van houten sigarenkistjes, maar raapachtig als gekwetst; steel naar onder scherp gebogen; steelbasis bedekt met geelachtige vezels.</p>
<p><u>M. pelianthina</u> Purpersnedemycena</p>	

Mycenaceae alfabetische index

A B C D E F G H I J K L

M N O P Q R S T U V W

X Y Z

A

Adonismycena

Atheniella adonis

Atheniella delectabilis

Atheniella flavoalba

B

Behaarde suikermycena

Beukenbladmycena

beukenbladmycena (Kleine)

Biezenmycena

Bittere mycena

Blauwgrijze schorsmycena

Blauwvoetmycena

Bleekgele mycena

bloedsteelmycena (Grote)

bloedsteelmycena (Kleine)

Bruingrijze sapsteel

Bruinsnedemycena

Bundelchloormycena

Bundelmycena

C

Citroensnedemycena

D

Dennenkleefsteelmyvena

Dennenmycena

Dennenschelpzwam

Donker elfenschermpje

Donkerbruine mycena

Donzige mycena

Draadsteelmycena

Druppelmycena

E

elfenschermpje (Gewoon)

F

Favolaschia calocera

Fraaisteelmycena

G

Geelbruine sapsteel

Geelgrijze mycena

Geelsnedemycena

Geelsteelmycena

Gerande sapsteel

Gestreepte schorsmycena

Gevlekte mycena

Gewoon elfenschermpje

Gipsmycena

Glanzende mycena

Golfhoedmycena

G

Goudrandmycena

Grashalmmycena

Graskleefsteelmycena

Grijsbruine grasmycena

Grijsvoetmycena

Grijze mycena

Groene mycena

Groensnedemycena

Groezelige schijnmycena

Grote bloedsteelmycena

H

Hazelnootmycena

Heksenschermpje

Helmmycena

Hemimycena angustispora

Hemimycena candida

Hemimycena crispata

Hemimycena cryptomeriae

Hemimycena cucullata

Hemimycena epichloë

Hemimycena gracilis

Hemimycena hirsuta

Hemimycena ignobilis

H

Hemimycena lactea

Hemimycena mairei

Hemimycena mauretanic

Hemimycena nitrioles

Hemimycena pseudocrispula

Hemimycena pseudogibba

Hemimycena pseudolactea

Hemimycena sordida

Hemimycena tortuosa

Hydropus marginellus

Hydropus moserianus

Hydropus subalpinus

K

Kalkgraslandmycena

Kasmycena

Kleefsnedemycena

Kleine beukenbladmycena

Kleine bloedsteelmycena

Kleinste schijnmycena

Kleverige schorsmycena

Knoppergalmycena

Kurkentrekkermycena

L

Langhaarmycena

Lila mycena

Lilabruine schorsmycena

Lisdoddemycena

M

Melksteelmycena

M

Mycena abramsii

Mycena acicula

Mycena aciculata

Mycena aetites

Mycena albidolilacea

Mycena alphitophora

M

Mycena amicta

Mycena arcangeliana

Mycena autantiomarginata

Mycena belliarum

Mycena bulbosa

Mycena capillaripes

Mycena capillaris

Mycena cecidiophila

Mycena chlorantha

Mycena cinerella

Mycena citrinomarginata

Mycena clavicularis

Mycena clavularis

M

Mycena concolor

Mycena corynephora

Mycena crocata

Mycena cyanorhiza

Mycena eipterygia var. *epipterygia*

Mycena eipterygioides

Mycena erubescens

Mycena fagetorum

M

Mycena filopes

Mycena flavescens

Mycena galericulata

Mycena galopus

Mycena haematopus

M

Mycena inclinata

Mycena latifolia

Mycena leptcephala

Mycena leptophylla

Mycena maculata

Mycena megaspora

Mycena meliigena

Mycena metata

Mycena mirata

Mycena mucor

Mycena niveipes

Mycena nucicola

M

Mycena olivaceomarginata

Mycena pearsoniana

Mycena pelianthina

Mycena picta

Mycena polyadelpha

Mycena polygramma

Mycena pseudocorticola

Mycena pseudopicta

Mycena pterigena

M

- *Mycena pura*

Mycena purpureofusca

Mycena renati

Mycena rhenana

Mycena rosea

Mycena rosella

Mycena rubromarginata

Mycena sanguinolenta

Mycena sepia

Mycena seynii

M

Mycena silvae-nigrae

Mycena smithiana

Mycena stipata

Mycena stylobates

Mycena tenerrima

Mycena tintinnabulum

Mycena tubarioides

Mycena viridimarginata

Mycena vitilis

Mycena vulgaris

Mycena xantholeuca

Mycena zephirus

Mycopan scabripes

N

Naaldhoutschijnmycena

Nitreuze schijnmycena

O

Oranje dwergmycena

P

Palingsteelmycena

Panellus mitis

Panellus stipticus

Pantoffelmycena

Papilmycena

Plooirokmycena

Poedermycena

Prachtmycena

Prunulus diosmus

P

Purperbruine mycena

Purpersnedemycena

R

Resinomyцена saccharifera

Rietmyцена

Rivierbosmyцена

Roestvlekkenmyцена

Roodsnedemyцена

Roridomyces roridus

Roze peutermyцена

Roze sparrenmyцена

Rozegele myцена

S

Scherpe schelpzwam

Schijfsteelmycena

Slijmsteelmycena

Smalspoormycena

Smeerwortelmycena

Sneeuw witte mycena

Sparrennaaldmycena

S

Stengelmycena

Stinkende roodsnedemycena

Stinkmycena

Streepsteelmycena

Suikermycena

T

Tonnetjesmycena

Trechtermycena

Trechtersapsteel

Tweesporige chloormycena

V

Vals elfenschermpje

Varenmycena

Veenmosmycena

Veenmycena

Voorjaarsmycena

W

Wasplaatmycena

Wintermycena

Witte eikenbladmycena

Witte kaalkopmycena

Witte stinkmycena

Z

Zeedenmycena

Zeggemycena

Bibliografie

<https://waarnemingen.be/>
<https://waarneming.nl/>
<https://www.natuurpunt.be/>
<https://www.nederlandsesoorten.nl/>
<https://www.mycodb.fr/>
<https://www.first-nature.com/>
<https://www.verspreidingsatlas.nl/>
<https://www.kvmv.be/>
<https://www.123pilzsuche.de/>
<https://www.mycena.no/>
<https://zwammen.floraeuropa.eu/nl/>
<http://www.soortenbank.nl/>
<https://www.pbase.com/>
<https://amanita.fotovidi.nl/>
<https://www.allesoverpaddenstoelen.nl/>

MYCENASLEUTEL VOOR IN NEDERLAND
VOORKOMENDE SOORTEN

Mirjam Veerkamp

SUIKERMYCENA'S OP HAZELNOTEN.
HOE HOUD JE ZE UIT ELKAAR? *

Marian Jagers¹ & Jorinde Nuytinck²

THE MYCENAS OF NORTHERN EUROPE

MycoGuide

orde *Agaricales*

